

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku
chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego
(druk nr 383)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Zasadniczym celem nowelizacji jest **dostosowanie prawa krajowego** w zakresie przepisów dotyczących rynku chmielu do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 w odniesieniu do rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu (weszło ono w życie z dniem 22 listopada 2006 r.) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych¹ (będzie ono stosowane od dnia 1 kwietnia 2007 r.).

W związku z prawem wspólnotowym ustawa nowelizująca, m.in.:

- 1) zmienia zasady ewidencjonowania ilości chmielu dostarczonego nabywcy przez producentów lub grupy producentów chmielu – ewidencja taka będzie prowadzona z podziałem na chmiel dostarczony na podstawie umów zawartych z wyprzedzeniem oraz chmiel dostarczony na podstawie innych umów;
- 2) określa sposób prowadzenia ewidencji ilości chmielu dostarczonego nabywcy (ewidencja będzie prowadzona na podstawie kopii faktur przekazywanych przez producenta chmielu lub grupę producentów chmielu);

---

¹ Zastąpiło ono dotychczas obowiązujące rozporządzenia: Rady (EWG) nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. dotyczące certyfikacji chmielu oraz Komisji (EWG) nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu.

- 3) uchyla obowiązek prowadzenia ewidencji ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych;
- 4) dostosowuje zakres informacji przekazywanych Komisji Europejskiej przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (zwanego dalej "Głównym Inspektorem") do wykazu informacji określonego w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006;
- 5) wprowadza obowiązek przekazywania przez przedsiębiorcę wykonującego działalność w zakresie wytwarzania produktów chmielowych obowiązek przekazywania Głównemu Inspektorowi informacji o średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu.

Dodatkowo ustawa nowelizująca umożliwia wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zlecenie pobierania próbek chmielu do badań laboratoryjnych rzeczoznawcy wpisanemu do rejestru rzeczoznawców, określa sposób prowadzenia kontroli importowanego chmielu lub produktu chmielowego oraz wprowadza mechanizmy zmierzające do ostatecznego wyeliminowania niejednorodności odmianowej na powierzchniach upraw chmielu. Ponadto utrzymano obowiązek przekazywania przez grupę producentów Głównemu Inspektorowi informacji o średnich kosztach wstępnego przygotowania chmielu, składowania chmielu oraz związanych ze sprzedażą chmielu, z tym że przepis art. 23 ust. 3 w nowym brzmieniu będzie miał charakter krajowy. Zmieniono również definicję pojęcia "pierwszy przetwórca". Zgodnie z nowelizacją, zakresem tego pojęcia będzie objęty także pierwszy przetwórca uznany w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (zmiana ma na celu umożliwienie wypłaty płatności uzupełniających producentom, którzy dostarczają surowiec tytoniowy na podstawie umowy na uprawę zawartej z zagranicznym podmiotem). W związku ze zmianami dokonanymi w merytorycznej części ustawy odpowiedniej nowelizacji uległy również przepisy karne sformułowane w art. 40 ust. 2 i 4. Poza tym zakres przepisów karnych został rozszerzony o czyny określone w art. 40 ust. 4 pkt 4 i 5.

Ustawa nowelizująca wejdzie w życie 1 kwietnia 2007 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym. W toku prac w Sejmie nie dokonano zmian, które miałyby znaczenie z punktu widzenia zakresu nowelizacji oraz merytorycznych rozwiązań.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) Art. 40 ust. 2 stanowi, że kto, wbrew obowiązkowi określone w art. 23 ust. 3, nie przekazuje Głównemu Inspektorowi określonych w tym przepisie informacji podlega karze grzywny. Art. 23 ust. 3 nakłada obowiązek na grupę producentów chmielu (obowiązek spoczywa na podmiocie zbiorowym). Mając na uwadze, że czyn, o którym mowa w art. 40 ust. 2, jest wykroczeniem rodzi się pytanie, na jakich zasadach odpowiedzialności za wykroczenie będzie podlegała grupa producentów. Zgodnie z systemem prawa odpowiedzialności za wykroczenia podlegają wyłącznie osoby fizyczne. W związku z powyższym należałoby rozważyć uściślenie, jaka osoba w ramach grupy producentów podlegać będzie odpowiedzialności za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 3. Być może rozwiązaniem byłoby użycie w przepisie art. 40 ust. 2 sformułowania, którym posłużył się ustawodawca w zmienianym art. 40 ust. 4 pkt 4 - "kto działając w imieniu lub w interesie grupy producentów chmielu ...";

- 2) Analizując art. 23 ust. 3 i art. 40 ust. 2 rodzi się pytanie, czy sankcje wobec członka grupy, który nie wypełnia nałożonych na niego obowiązków wynikające z aktu założycielskiego grupy są dostateczną gwarancją uzyskania najpierw przez grupę, a później Głównego Inspektora informacji, o których mowa w art. 23 ust. 3. Może zdarzyć się bowiem, że pomimo ciążącego na grupie producentów obowiązku przekazania informacji, grupa ta nie uzyska od producentów chmielu niezbędnych informacji.

Jakub Zabielski

Legislator